

εργασία 5η:

ΤΟ Α. 25 παρ.1, εδ. γ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΙΣ
ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΙΔΙΩΤΩΝ.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΜΙΑΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΟΠΟΥ ΕΡΕΥΝΑΤΑΙ ΤΟ
ΖΗΤΗΜΑ ΑΥΤΟ.

Α)ΤΟ Α. 9 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
Β)ΤΟ Α. 24 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Α) Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΥΠΟ ΤΗ ΜΟΡΦΗ
ΤΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΣΕ ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΥ (ΕΔΔΑ).

1}εισαγωγή

Η απόφαση που θα παρουσιασθεί αφορά την παραβίαση του α. 8 της ΕΣΔΑ από ιδιώτη και από το κράτος. Το άρθρο αυτό προστατεύει την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή των ατόμων , όπως και το α. 9 και 9Α του ελληνικού συντάγματος. Με την απόφαση αυτή ενισχύεται ο ρόλος της ΕΣΔΑ ως οργάνου το οποίο εφαρμόζεται και σε σχέσεις μεταξύ ιδιωτών. Η άποψη αυτή ιχνηλατείται ήδη στις αποφάσεις X et Y c/Pays-Bas\26 mars1985 και Plattform 21 juin1988, όπου το δικαστήριο νομολόγησε ότι το κράτος έχει την υποχρέωση να εξασφαλίζει την προστασία των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στα α. 3 και 8 της ΕΣΔΑ έναντι προσβολών εκ μέρους ιδιωτών.

Συγκεκριμένα ,για το ζήτημα της προστασίας των ιατρικών

δεδομένων το ΕΔΔΑ έχει αναφέρει επανειλημμένα ότι ' ' ο σεβασμός του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών για την υγεία συνιστά μια ουσιώδη αρχή του νομικού συστήματος όλων των συμβαλλομένων μερών στη σύμβαση . Είναι κεφαλαιώδες όχι μόνο για την προστασία της ιδιωτικής ζωής των ασθενών , αλλά επίσης για τη διατήρηση της εμπιστοσύνης τους στο ιατρικό σώμα και τις υπηρεσίες υγείας γενικά .Η εσωτερική νομοθεσία πρέπει να προβλέπει τις κατάλληλες εγγυήσεις για να εμποδίζει κάθε κοινοποίηση ή μετάδοση δεδομένων με προσωπικό χαρακτήρα σχετικά με την υγεία , που δε θα ήταν σύμφωνη προς τις εγγυήσεις του α. 8 της Συμβάσεως ' ' .

Ας δούμε , λοιπόν , μια σχετική απόφαση και ειδικότερα μια απόφαση [από το European Health Journal Law](#).

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Στην υπόθεση αυτή η Z, Φιλανδή , προσέφυγε αρχικά στην Επιτροπή Ανθρωπίνων δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης στις 21 Μαΐου 1993 (αίτηση υπ' αριθμόν 22009\1993).Εκείνη την εποχή ήταν έγγαμη με τον X, τον οποίο αργότερα διαζεύχθη.

Στα πλαίσια ποινικής δίκης λόγω προσβολής της σεξουαλικής ελευθερίας (ο X κατηγορείτο για βιασμούς) η αστυνομία διεξήγαγε ανακρίσεις σχετικά με τον X. Στη διάρκεια αυτών των ανακρίσεων ζητήθηκε από τον X να κάνει εξετάσεις αίματος για να ελεγχθεί αν είχε προσβληθεί από τον ιό HIV (ανθρώπινης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας). Ο X δέχθηκε να υποβληθεί σε αυτές τις εξετάσεις, με τις οποίες διαπιστώθηκε ότι ήταν οροθετικός. Μετά τη διαπίστωση αυτή η αστυνομία άρχισε να υποπεύεται ότι ο X εκ προθέσεως εξέθεσε τα θύματά του

στον κίνδυνο μόλυνσεως του ιού. Για να απαγγελθεί ,όμως, η κατηγορία για απόπειρα ανθρωποκτονίας, έπρεπε προηγουμένως να διαπιστωθεί εάν ο Χ , κατά τη στιγμή διαπράξεως των αδικημάτων του είχε γνώση της κατάστασης του ή , έστω , εάν είχε λόγο να πιστεύει ότι ήταν οροθετικός. Ο Χ υποστήριξε ότι μέχρι τότε , ούτε από τις εξετάσεις προέκυψε τέτοιο αποτέλεσμα , ούτε μπορούσε να το υποπτευθεί .Η άποψη αυτή ενισχυόταν από τα στοιχεία των ιατρικών του φακέλων , τα οποία προσκομίσθηκαν στον Εισαγγελέα με τη συναίνεσή του.

Η αστυνομία προσπάθησε να συγκεντρώσει στοιχεία , με τα οποία ν' αποδεικνύει ότι ο Χ είχε επίγνωση της καταστάσεως του προ της τελευταίας αναλύσεως αίματος και για το σκοπό αυτό ζήτησε να πληροφορηθεί από τη σύζυγό του Ζ την κατάσταση της υγείας της . Η Ζ αρνήθηκε να καταθέσει κατά του συζύγου της , κάνοντας χρήση σχετικού δικαιώματος που της παρείχε το φιλανδικό δίκαιο . Επίσης, αρνήθηκε να παράσχει οποιαδήποτε πληροφορία σχετικά με την υγεία της και τη δική της μόλυνση από τον ιό HIV.

Στις 27 Μαΐου 1992 ο Εισαγγελέας ζήτησε από την αστυνομία να λάβει τη μαρτυρία του αρχίατρου L. και οποιουδήποτε άλλου ιατρού , ο οποίος είχε περιθάλψει τον Χ , είτε ως μαρτυρία εμπειρογνώμονος είτε ως συνήθη μαρτυρία , για να ενημερωθεί από αυτούς , εάν ο Χ ήταν ενήμερος της μόλυνσεως του από τον ιό HIV. Στις 12 Αυγούστου 1992 ο αρχίατρος απρόθυμα ανέφερε στο δικαστήριο ιατρικά στοιχεία , τα οποία αφορούσαν στην αιτούσα και δεν είχαν μέχρι τότε γίνει γνωστά. Αργότερα ένας άλλος ιατρός κι ένας ψυχίατρος κατέθεσαν στον Εισαγγελέα κι αποκάλυψαν πληροφορίες σχετικά με την αιτούσα . Ο ιατρός D αποκάλυψε ότι η, Ζ είχε κάνει εξετάσεις για τον ιό HIV τον Αύγουστο του 1990 και είχε

εξακριβωθεί ότι ήταν οροθετική καθώς και αποτελέσματα μεγάλου αριθμού εργαστηριακών εξετάσεων που αφορούσαν θέματα ξένα προς την ύπαρξη του ιού HIV και περιελάμβαναν πληροφορίες σχετικά με τις προηγούμενες ασθένειές της , την κατάσταση της ψυχικής της υγείας και μια έρευνα σχετικά με την ποιότητα της ζωής της βασισμένη σ' εκτιμήσεις της αιτούσας.

Στις 19 Μαΐου 1993 το Πλημμελειοδικείο καταδίκασε τον Χ για 3 απόπειρες ανθρωποκτονίας και για ένα βιασμό και τον καταδίκασε σε φυλάκιση 7 ετών .

Στην κατ' έφεση δίκη το Εφετείο θεώρησε ότι εκτός από τις 3 προαναφερθείσες απόπειρες ανθρωποκτονίας , ο κατηγορούμενος είχε διαπράξει ακόμη 2 και του επέβαλε συνολική ποινή φυλάκισης 11ετών , 6 μηνών και 20 ημερών .Το Εφετείο συντάχθηκε με την απόφαση του Πρωτοδικείου σύμφωνα με την οποία όλα τα έγγραφα σχετικά με την υπόθεση θα έπρεπε να θεωρηθούν εμπιστευτικά για μια περίοδο 10 ετών. Αυτό σήμαινε ότι οι ιατρικοί φάκελοι της Ζ , οι οποίοι αποτελούσαν μέρος της δικογραφίας , θα μπορούσαν να γίνουν προσιτοί στο κοινό το έτος 2002.

Η απόφαση του Εφετείου της 10ης Δεκεμβρίου 1993 παρουσιάστηκε εκτενώς στο φιλανδικό τύπο. Ειδικότερα η ' 'Helsingin Sanomat' ' , η μεγαλύτερη εφημερίδα της Φιλανδίας αφού την έλαβε με φαξ από το Εφετείο , δημοσίευσε ένα άρθρο στις 16 Δεκεμβρίου 1993 στο οποίο ανέφερε ότι η καταδίκη βασίστηκε σε ' 'δήλωση της Φιλανδής συζύγου του Χ ' ' σημείωσε πλήρως το όνομά της και γνωστοποίησε την πληροφορία που εξακρίβωσε το Εφετείο , ότι η αιτούσα ήταν οροθετική.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ενώπιον της Επιτροπής η Ζ ισχυρίσθηκε ότι είχε

παραβιασθεί το δικαίωμα της προστασίας της προσωπικής και οικογενειακής της ζωής, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο α. 8 της ΕΣΔΑ. Στην αίτησή της στην Επιτροπή η Ζ παραπονείται μεταξύ άλλων και για την παράλειψη των φιλανδικών αρχών να εμποδίσουν την αποκάλυψη του ονόματος της και του γεγονότος ότι ήταν οροθετική στον τύπο και για την διακοπή της εργασιακής της σύμβασης. Στις 28 Φεβρουαρίου 1995 η Επιτροπή έκανε δεκτή την αίτηση.

ΠΟΙΑ ΛΥΣΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΟΘΕΙ ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ΕΔΔΑ)

Στην υπόθεση που μας απασχολεί το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής προσβάλλεται με συμμετοχή όχι μόνο των κρατικών οργάνων στα πλαίσια της κυριαρχικής σχέσης κράτους -πολιτών αλλά και από ιδιώτες. Εν προκειμένω τους ιατρούς που κατέθεσαν ως μάρτυρες στην ποινική δίκη.

Να σημειωθεί καταρχήν ότι στη σύγχρονη ενιαία κοινωνική ανθρωπιστική έννομη τάξη τα συνταγματικά δικαιώματα ισχύουν *erga omnes*. Αποτελούν αντικειμενικούς κανόνες από τους οποίους απορρέουν υποκειμενικά δικαιώματα και σύμφωνα με την αρχή της βασικής ισχύος των συνταγματικών δικαιωμάτων ως προς όλο το περιεχόμενό τους και σε όλο το χώρο του δικαίου ' 'δημόσιο' ' και ' 'ιδιωτικό' '. Την βασική αυτή παραδοχή αποτύπωσε ρητά ο Έλληνας συνταγματικός νομοθέτης στο α. 25 παρ1 εδ.γ του αναθεωρημένου συντάγματος 1975\1986\2001, ένα άρθρο που τονίζει ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα αναπτύσσονται όχι μόνο κάθετο ,αλλά και οριζόντιο αποτέλεσμα κι ενισχύει τη μετάβαση από το δικαιοκρατικό κράτος στο κοινωνικό κράτος δικαίου.

Η εφαρμογή των συνταγματικών δικαιωμάτων δεν είναι

σε όλες τις περιπτώσεις απόλυτη , αλλά ενδέχεται να επιδέχεται περιορισμούς.

Και το κρίσιμο ερώτημα είναι :κατά πόσον υπάρχει αιτιώδης συνάφεια , κατά πόσον είναι αιτιώδης ο περιορισμός , ώστε να θεωρηθεί ανεκτός ή μη.

Στην υπόθεσή μας προσβάλλεται η ιδιωτικότητα της συζύγου Z , η ίδια η προσωπικότητά της λόγω μη τήρησης της μυστικότητας των πληροφοριών υγείας, λόγω μη τήρησης του ιατρικού απορρήτου.

Η προστασία των ιατρικών δεδομένων είναι κεφαλαιώδους σημασίας , διότι, ιδιαίτερα εάν πρόκειται για την προσβολή του ατόμου από τον ιό HIV , η αποκάλυψη των στοιχείων αυτών είναι δυνατόν να έχει δραματικές συνέπειες στην προσωπική του ζωή αλλά και στον κοινωνικό κι εργασιακό χώρο καθώς ενδέχεται να εκθέσει το άτομο ' ' στην ύβρι και τον οστρακισμό ' ' . Είναι δυνατόν , εξάλλου, να εμποδίσουν τα άτομα να ζητήσουν διάγνωση ή θεραπεία και με τον τρόπο αυτό υπονομεύουν οποιοσδήποτε προληπτικές προσπάθειες της κοινωνίας ν' αντιμετωπίσει μια πανδημία . Η γνωστοποίηση , λοιπόν, αυτή δε συνάδει με το α.8 της ΕΣΔΑ εκτός αν δικαιολογείται από λόγους υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος.

Ο εν λόγω ιατρός χωρίς τη συναίνεση του ασθενούς προέβη στην αποκάλυψη των ιατρικών στοιχείων προκειμένου να συμβάλλει στην εξιχνίαση και εκδίκαση εγκλημάτων και στη δημοσιότητα της δικαστικής διαδικασίας , αγαθά επίσης θεμελιώδη. Η ανάγκη ορθής απονομής της δικαιοσύνης και η ικανοποίηση του δικαιώματος του πληροφορείσθαι διαδραματίζουν πρωταρχικό ρόλο σε μια δημοκρατική κοινωνία .

Επομένως,

η προσβολή της ιδιωτικότητας της ασθενούς Z που

πραγματοποιήθηκε με τη μη τήρηση του ιατρικού απορρητού δικαιολογείται ενόψει των αγαθών που έχρηζαν προστασίας .Εφόσον η Z έκανε χρήση του δικαιώματός της να μην καταθέσει , ο ιατρός , καλούμενος να καταθέσει ως μάρτυρας σχετικά με την παραπομπή του X σε δίκη για απόπειρα ανθρωποκτονίας σε σχέση με 5 αδικήματα , δικαιολογημένα προτίμησε να κοινοποιήσει τις εν λόγω πληροφορίες . Το δικαίωμα της Z για προστασία η ιδιωτικής της ζωής άρμοζε στην περίπτωση αυτή να προσαρμοσθεί στην ανάγκη διαφύλαξης υπέρτερων συμφερόντων.

Όμως , σε ό,τι αφορά στη διάρκεια τήρησης του απορρήτου των ιατρικών στοιχείων , η περίοδος των 10 ετών δεν προστάτευε επαρκώς τα συμφέροντα της αιτούσας. Αυτό θα σήμαινε δυσανάλογο περιορισμό του δικαιώματός της για προστασία της ιδιωτικότητάς της .

Τέλος , η αναγραφή της ταυτότητας και της κατάστασης της υγείας της Z στην εφετειακή απόφαση δεν υπαγορευόταν από κάποιον πιεστικό λόγο. Επομένως , και ο ιατρός αποκαλύπτοντας τα επιπλέον αυτά ιατρικά στοιχεία , αλλά και τα κρατικά όργανα δημοσιεύοντας τα προσέβαλαν το δικαίωμα που προστατεύεται στο α. 8 της ΕΣΔΑ.

Β]Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ Α. 24 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΙΔΙΩΤΩΝ. ΑΠΟΦΑΣΗ 900\2003 Α.Π.

Εισαγωγή

Αποτελεί γενική πλέον διαπίστωση ότι ' ' στην κρατικά

οργανωμένη κοινωνική συμβίωση , η εξουσία είναι διάχυτη ' ' (βλ. Μάνεση , Ατομικές ελευθερίες 1982). Κατά συνέπεια η αποτελεσματική προστασία των συνταγματικών δικαιωμάτων , η οποία αποτελεί θεμελιώδη υποχρέωση όλων των οργάνων του κράτους , σύμφωνα με το α. 25 παρ. 1 του συντάγματος δεν μπορεί να υλοποιηθεί αν τα δικαιώματα αυτά δεν αναπτύξουν δεσμευτικότητα και έναντι φορέων της ιδιωτικής εξουσίας π.χ. των εργοδοτών , των επιχειρηματιών , των ΜΜΕ κ.τ.λ.

Η προστασία του περιβάλλοντος φυσικού και πολιτιστικού κατοχυρώθηκε για πρώτη φορά μεταπολιτευτικά με το σύνταγμα του 1975 και ως αρχή αλλά και ατομικό και κοινωνικό δικαίωμα των πολιτών διατρέχει το σύνολο της ελληνικής έννομης τάξης.

Σε κοινοτικό επίπεδο, διακηρύξεις αρχών χωρίς , όμως , νομική δεσμευτικότητα σχετικά με το περιβάλλον διατυπώθηκαν για πρώτη φορά στη Σύνοδο κορυφής στο Παρίσι το 1972. Εκτοτε, παρατηρείται μια συνεχής κατεύθυνση διεύρυνσης της κοινοτικής δραστηριότητας για το περιβάλλον . Με βάση , πλέον, τη Συνθήκη του Άμστερνταμ του 1997, η προστασία του περιβάλλοντος καθίσταται σταθερή παράμετρος της κοινοτικής δράσης (α. 2,6 και 174επ. της Συνθ .ΕΚ.).

Στη συνέχεια θα εξετασθεί η αναγνώριση από τον Άρειο Πάγο δικαιώματος αποζημίωσης σε κάθε πολίτη, του οποίου οι συνθήκες διαβίωσης επιδεινώνονται επειδή ο γείτονας του έχτισε παράνομα π.χ. υπερβαίνοντας το όριο ύψους ή επιφάνειας οικοπέδων . Κατά το σκεπτικό της απόφασης , **οι διατάξεις του ΓΟΚ δεν έχουν θεσπισθεί αποκλειστικά και μόνο για το δημόσιο συμφέρον , αλλά και για την προστασία του ατομικού συμφέροντος των ιδιοκτητών των γειτονικών ακινήτων.**

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Ο ενάγων έγινε κύριος ενός οικοπέδου έκτασης 242,98 τ.μ. με την οικοδομή που υπάρχει σε αυτό , που βρίσκεται στη λουτρόπολη Καμένα Βούρλα , η οποία αποτελείται από υπερυψωμένο υπόγειο 93 τ.μ. , ισόγειο και ανώγειο 72 τ.μ. , αντίστοιχα . Το ακίνητο αυτό συνορεύει με συνεχόμενο ακίνητο των δυο εναγομένων , στο οποίο αυτοί ανηγειραν διώροφη οικοδομή , ύψους 6,40 μέτρων σε επαφή με το ακίνητο του ενάγοντος . Τα δυο οικόπεδα βρίσκονται μέσα στο ρυμοτομικό σχέδιο , όπου ίσχυε το πανταχόθεν ελεύθερο σύστημα δόμησης. Ο ενάγων ανήγειρε την οικοδομή του όταν ίσχυε ο ΓΟΚ 1973 και σε απόσταση 3 μέτρων από το κοινό πλάγιο όριο του οικοπέδου του με αυτό των εναγομένων, ενώ η οικοδομή των εναγομένων αναγέρθηκε , παρά την έντονη αντίδραση του ενάγοντος κατά τη διάρκεια των οικοδομικών εργασιών , σε επαφή με το πλάγιο όριο του οικοπέδου του ενάγοντα . Ο ενάγων πέτυχε τελικά την ακύρωση της οικοδομικής άδειας των εναγομένων . Οι εναγόμενοι γνώριζαν κατά την έναρξη και τη διάρκεια των εργασιών κατασκευής ότι η άδειά τους δεν ήταν νόμιμη ως προς την επαφή της οικοδομής τους με το κοινό όριο των οικοπέδων αυτών και του ενάγοντος. Κατά συνέπεια δε της ανέγερσης της οικοδομής των εναγομένων σε επαφή με το όριο , η οικοδομή του ενάγοντος υπέστη μείωση του ηλιασμού , φωτισμού και αερισμού , ενώ επιδεινώθηκαν οι όροι διαβίωσης της οικογένειάς του και άλλων ενοίκων.

Η ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ Α.24 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Στην υπόθεσή μας νόμιμα συμφέροντα ιδιωτών θίγονται λόγω παραβίασης των κανόνων που απορρέουν από το δικαίωμα στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον από ενέργειες ιδιωτών. Και στην περίπτωση, λοιπόν, αυτή ενεργοποιείται η προστατευτική ισχύς των συνταγματικών διατάξεων και ειδικότερα του α. 24 του συντάγματος που εδώ εφαρμόζεται ως προς όλο το περιεχόμενό του.

Πράγματι ο Άρειος Πάγος δικαίωσε τον ενάγοντα (με την επικύρωση της ευνοϊκής γι αυτόν εφετειακής απόφασης), κρίνοντας ότι δεν μπορεί να κατεδαφισθεί το διώροφο κτίσμα των εναγομένων που δεν τήρησαν την οριζόμενη από το νόμο απόσταση , αλλά αντιθέτως θα πρέπει να καταβληθούν 6.180.000δρχ. στον ενάγοντα ως αποζημίωση για μείωση της αντικειμενικής αξίας της οικίας του.

Ας δούμε με ποιο σκεπτικό κατέληξε το ανώτατο δικαστήριο στο συμπέρασμα αυτό.

Από το συνδυασμό της διάταξης του α. 914 ΑΚ , κατά την οποία ' ' όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει ' ' , με τις διατάξεις των άρθρων 297,298 και 330 ΑΚ , προκύπτει ότι για τη θεμελίωση της υποχρέωσης για αποζημίωσης από αδικοπραξία απαιτείται παράνομη συμπεριφορά προσώπου , η οποία θα πρέπει να συνίσταται σε παράνομη ενέργειά του ή παράλειψη , που ενέχει προσβολή δικαιώματος ή προστατευόμενου από το νόμο συμφέροντος άλλου προσώπου , η παράνομη αυτή συμπεριφορά να οφείλεται σε δόλο ή αμέλεια και να προκλήθηκε από αυτήν θετική ή αποθετική ζημία άλλου προσώπου , η οποία να τελεί σε αιτιώδη με αυτή συνάφεια.

Σύμφωνα με την απόφαση ' ' Για να υπάρξει , όμως , δικαίωμα αποζημίωσης σε περίπτωση προσβολής ατομικού

συμφέροντος , απαιτείται η παραβιαζόμενη διάταξη υπαιτίως να είναι κατά το γράμμα της ή τον σκοπό του νομοθέτη προστατευτική του προσβαλλόμενου ατομικού συμφέροντος ή τουλάχιστον και τούτου. Η παραβίαση , επομένως , διατάξεως που τέθηκε αποκλειστικά και μόνο για την προστασία του γενικού συμφέροντος δε γεννά δικαίωμα αποζημιώσεως, ούτε στην περίπτωση κατά την οποία με την εν λόγω διάταξη προστατεύεται εμμέσως και το θιγόμενο με την παράβαση ατομικό συμφέρον , το οποίο , όμως , δεν εσκόπησε να προστατεύσει ο νομοθέτης ' ' .

Όμως, σύμφωνα με την διάταξη του α.24 παρ.1 του συντάγματος , η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του κράτους και δικαίωμα κάθε Έλληνα πολίτη . Συνεπώς, για τη διαφύλαξή του το κράτος έχει υποχρέωση να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα προληπτικά ή κατασταλτικά. Η χωροταξική αναδιάρθρωση της χώρας και η ανάπτυξη και πολεοδόμηση των οικιστικών εν γένει περιοχών πρέπει να γίνεται με κριτήριο την εξυπηρέτηση της λειτουργικότητας και αναπτύξεως των οικισμών , με τη λήψη κατάλληλων μέτρων προς αναβάθμιση και αποφυγή επιδεινώσεως του οικιστικού περιβάλλοντος (ΣΤΕ 2821\1999)

Και η απόφαση συνεχίζει: ' ' ...Από τη διάταξη αυτή (α.24Σ)σαφώς συνάγεται ότι οι διατάξεις του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού(ΓΟΚ) 22\3 και των άρθρων 9 παρ.3 εδ.γ Ν.1577\1985 , όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 38 ΝΔ.8\1973, οι οποίες αφορούν το ύψος του κτιρίου , την κάλυψη του οικοπέδου , την τήρηση αποστάσεων της οικοδομής από τα πλάγια και οπίσθια όρια του οικοπέδου , ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΘΕΣΠΙΣΘΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ , ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ ΤΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ , ΑΟΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΕΠΑΡΚΟΥΣ ΗΛΙΑΣΜΟΥ , ΑΕΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΜΟΥ ΣΕ ΚΤΙΡΙΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΑΝΕΓΕΡΘΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΟΤΙ Η ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΥΤΗ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΤΗΡΗΣΗ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΓΕΙΤΟΝΙΚΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗ , ΕΝΩ Η ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΕΠΙΦΕΡΕΙ ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ' ' .

-
-